

امضای قرارداد ۱۷ مه

فکر می‌کردم شولتز به علت کار به‌عنوان مدیر اجرایی سابق شرکت «بکتل»، منطقه [خاورمیانه] را بخوبی می‌شناسد و جایگاه منافع امریکایی – عربی را در آن درک می‌کند، اما بعداً بر من ثابت شد که برداشتم اشتباه بوده است. در نخستین دیدار با شولتز از میزان شناخت سطحی او از منطقه غافلگیر شدم. به یاد می‌آورم که آن روز در صحبت از شهرک‌سازی به او گفتم: جناب آقای وزیر، تصور کنید کبسی آمده و نصف خانه شما را گرفته و در آن زندگی می‌کند و برای بازپس‌گیری نیم دیگر آن تلاش می‌کند، با او چه خواهید کرد؟ شولتز پاسخ داد یهودیان، منزل هیچ کس را از او نگرفته‌اند و در منازل خود در یهودا و سامرا زندگی می‌کنند. [با شنیدن این جملات] دانستم که با وجود بازاریابی برخی روزنامه‌های عربی برای شولتز، تفاوتی میان هیگ و او وجود ندارد.

شولتز از مزایای قرارداد ۱۷ مه [صلح لبنان و اسرائیل]، گفت و اینکه اطلاعات امریکا حاکی است ۹۰ درصد لبنانی‌ها آن را تأیید می‌کنند. اسد پاسخ داد اما اطلاعات ما نشان می‌دهد ۹۰ درصد لبنانی‌ها با آن مخالف هستند. شولتز تلاش کرد رئیس‌جمهوری را مطمئن کند که قرارداد قریب‌الوقع اسرائیل و لبنان به حساب سوریه نخواهد بود و این بدین معنا است که باقی ماندن اسرائیل در هر سرزمین اشغالی عربی برای دوره نامحدودی نخواهد بود. رئیس‌جمهوری اسد که قبلاً متن پیش‌نویس قرارداد را از ابیلی سالم مشاور امور خارجی رئیس‌جمهوری جمیل دریافت کرده بود، در جلسه با شولتز این قرارداد را «پیمان تسلیم به سود اسرائیل» توصیف و تأکید کرد «به‌همین خاطر ما آن را به شکل کامل رد می‌کنیم».

اسد تسلیم فشارهای شولتز نشد و برای او توضیح داد سوریه ممکن نیست با امری که استقلال لبنان و سوریه را خدشه‌دار و به ضرر منافعشان باشد، موافقت کند. اسد به شولتز گفت: «نقطه آغاز [باید این باشد که] لبنان کشور مستقلی است که مورد تهاجم اسرائیل قرار گرفته است، بی‌آنکه با اسرائیل بر سر جنگ باشد. و اسرائیل باید بدون تحمیل شروط، از لبنان خارج شود». اما شولتز با ادبیاتی مغرورانه و ترس آفرین پاسخ داد: نگاهی به پیرامون خود نمی‌اندازید؟ قاهره مشغول عادی‌سازی روابط خود با اسرائیل است، عراق و ایران گرفتار در جنگ هستند و بیروت در اشغال نیروهای اسرائیلی و ساحل سوریه، آکنده از کشتی‌ها و ناوگان جنگی ناو است. رئیس‌جمهوری [اسد] با آرامش شدید پاسخ داد: اینها ما را نمی‌ترسانند و هیچگاه با این قرارداد موافقت نخواهیم کرد. شولتز خشمگین از جای خود برخاست و از ادبیات ترس آفرین به ادبیات تهدیدآمیز روی آورد و گفت: «خواهیم دید». اسد باز هم با آرامش پاسخ داد: روزهای آینده نشان خواهد داد، چه کسی بر صواب و چه کسی بر خطا است!؟

شولتز پس [از ملاقات با اسد]، برای برگزاری نشست‌های پایانی مذاکرات [لبنان و اسرائیل] علامت داد و کمتر از یک هفته بعد، این نشست‌ها با بازنویسی طرح توافق به انجام رسید و در روز ۱۴ مه، توسط هیأت وزیران لبنان؛ تصویب و روز بعد مجلس نمایندگان لبنان آن را تأیید کرد. در اسرائیل نیز همین مسیر طی و جشن امضای قرارداد در ۱۷ مه برگزار شد. قراردادی که به همین خاطر و بر اساس تاریخ امضاء، قرارداد ۱۷ مه نامیده شد. رئیس‌جمهوری اسد از لحظات نخست (امضاء)، بر این باور بود که این قرارداد؛ لبنان را به تحت‌الحمایه اسرائیل تبدیل می‌کند و با تعبیری گزنده، آن را به‌عنوان «قرارداد تسلیم» وصف کرد که می‌بایست با استفاده از همه روش‌ها و با هر هزینه‌ای، از میان برداشته شود. اسد تصمیم گرفته بود دستاوردهای اسرائیل از این قرارداد را به شکست تبدیل کند. این قرارداد با شروطی دلبالانه و توهین‌آمیز بسته شده بود و تنها مشه‌امانان با آن مخالف نبودند، بلکه گروه‌های وسیعی حتی در داخل طائفه مارونی نسبت به آن حفظ داشتند.

ادامه باورقی خاطرات بولتون را در سایت ایران آنلاین (ion.ir) بخوانید.

- پنجشنبه ۶ خرداد ۱۴۰۰
- سال بیست و هفتم
- شماره ۶۶۳۸

دور نما

گلوبال تایمز (چین)

چین و روسیه که در چند ماه اخیر مذاکرات مستمری داشته‌اند، سه‌شنبه این هفته در جدیدترین این مذاکرات استراتژیک با یکدیگر توافق کردند با توجه به خروج نیروهای امریکایی از شماری از منازعات خاورمیانه، با همکاری یکدیگر نظم جدیدی را در این مناطق و سایر مناطقی که دچار بحران هستند، ایجاد کنند.

شیکاگو تریبون (امریکا)

خانواده جورج فلوید، سیاه پوستی که به دست پلیس سفید امریکا کشته شد، به دیدار جو بایدن رفتند و در این دیدار از رئیس‌جمهوری امریکا که با شعار عدالت برای سیاه پوستان وارد کاخ سفید شده، خواستند با ایجاد اصلاحات در سیستم امنیتی و قضایی امریکا، ریشه نژادپرستی سیستماتیک در این کشور را بکشند.

«مکرون» پرچمدار بازنگری اروپا در روابط با روسیه

روسیه در مسائلی مثل اکتشاف در قطب شمال، فناوری فضایی و البته در کنار آنها مشارکت با روسیه برای حل اختلافات اروپا با مسکو بر سر مسائل اوکراین، سوریه، لیبی و جمهوری آفریقای مرکزی است. ضمن اینکه در ۱۸ ماهی که از مذاکرات او با «ولادیمیر پوتین» می‌گذرد، مبادلات اقتصادی بین فرانسه و روسیه افزایش چشمگیری داشته است و در حالی که تراز تجاری دو کشور بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ می‌برسد، به یک سوم کاهش یافته بود، اکنون تا ۲۵ درصد افزایش یافته است. ضمن آنکه بعد از آغاز مذاکرات استراتژیک بین آنان، شرکت نفت و گاز فرانسه در پروژه مشترک با روسیه برای اکتشاف گاز در قطب شمال همراه شد و شرکت نفتی انجام نمی‌دهند.

سید حسن نصرالله: تجاوز به قدس، جنگ منطقه‌ای است

اسلامی به اسرائیلی‌ها هشدار داد: «اسرائیلی‌ها باید بدانند که در صورت توهین به مقدسات، پاسخ به آن به مرزهای مقاومت غزه محدود نخواهد شد. تجاوز به قدس و مسجدالاقصی به معنای جنگ منطقه‌ای است.» نصرالله افزود: «همه جهان در نبرد «شمشیر قدس» احساس کرد که در برابر ملت فلسطین متحد قرار دارد که برای هدفی واحد در حرکت است. نبرد شمشیر قدس، اعتبار را به مسأله فلسطین در جهان بازگرداند و آن را بر رسانه‌ها تحمیل کرد. از جمله نتایج این نبرد احیای فرهنگ و روحیه مقاومت به‌عنوان تنها مسیر برای بازپس‌گیری سرزمین بود. نبرد شمشیر

مشارکت بالای مردم سوریه برای انتخاب رئیس‌جمهوری

گروه جهان/ دومین انتخابات ریاست جمهوری سوریه پس از آغاز جنگ داخلی این کشور، به رغم تبلیغات منفی دولت‌های غربی، در فضایی آرام و با نظارت تیم‌های روسی با استقبال مردمی برگزار شد.

به گزارش خبرگزاری «تاس» روسیه، براساس اعلام وزارت کشور سوریه در این انتخابات حدود ۱۸ میلیون سوری واجد شرایط رای دادن بوده و ۱۰۷ هزار نفر در داخل و خارج این کشور به دلیل سن زیر ۱۸ سال یا محرومیت قانونی، نتوانستند در انتخابات مشارکت کنند. در این دوره رای‌دهندگان رئیس‌جمهوری بعدی خود را از میان «بشار اسد» رئیس‌جمهوری فعلی و دبیر کل «حزب بعث» سوریه و دو رقیبش؛ «عبدالله سلوم عبدالله»، وزیر خارجه سابق و معاول معز پیشین حزب سوسیالیست و «محمود مرعی» دبیر کل جبهه دموکرات سوریه و از مخالفان داخلی دولت برگزیدند.

در روز انتخابات سوریه

ادامه از صفحه اول/ اگرچه پیش‌بینی‌ها از پیروزی بشار اسد رئیس‌جمهوری فعلی حکایت دارد اما میلیبوردهای بزرگ دوکاندیدی ا رقیب نیز دراکثر خیابان‌های دمشق خودنمایی می‌کند. افکار عمومی در سوریه نیز با اشاره به پایداری ونقش بشار اسد در آزادی سوریه وی را مناسب‌ترین فرد برای مرحله آتی و بازسازی کشور خودی می‌دانند. دورقیب بشار اسد که از مخالفان داخلی و با گرایش‌های ملی‌گرای و ناصری (پیروجمال عبد الناصر) در رقابت حضور یافته‌اند پیشاپیش اعلام کرده‌اند که نتایج انتخابات را هرچه باشد خواهند پذیرفت. رقبای بشار اسد در انتخابات ۲۰۲۱ یکی عبدالله سلوم عبدالله عضو حزب ملی پیشرو سوریه و دیگری محمود مرعی عضو هیأت دموکراتیک ملی سوریه است که از مجموعه اپوزیسیون داخل محسوب می‌شوند. باوجود اینکه کاندیدهای اکثری در فعالیت‌های انتخاباتی حضور نسبتاً فعال دارند اما با توجه به نقش محوری بشار اسد در مبارزه با گروه‌های تکفیری و مدیریت بحران ۱۰ ساله سوریه از محبوبیت بیشتری برخوردار است و همه نظرسنجی‌ها پیروزی چشمگیر رئیس‌جمهوری فعلی رایبش‌بینی کرده‌اند. در دیداری که با خاتم بئینه شعبان مشاور بانفوذ رئیس‌جمهوری سوریه در امور رسانه‌ای داشتیم ضمن تحلیل از نقش حمایت ایران در دوره بحران به لزوم ادامه و تحکیم پیمان استراتژیک میان دو کشور تأکید نموده و همپوشانی بیشتر در مرحله پس‌انتخابات را اولویت برنامه‌های دولت جدید توصیف کرد. عماد ساره وزیر اطلاع رسانی سوریه نیز که از شخصیت‌های باسابقه رسانه‌ای و مدیر سابق شبکه تلویزیونی سوریه است در دیدار با ما از حجم تبلیغات تخریبی غرب‌وبرخی رسانه‌های عرب علیه سوریه سخن گفت و لزوم بهره‌گیری از نخبگان فکری کشور‌های همسو و محور مقاومت برای دوره آتی را یاد آور شد.

گاردین (بریتانیا)

گزارشی که اخیراً توسط یکی از فعالان حقوق بشری انگلیس منتشر شده و حاصل بررسی‌های یک فعال حقوق بشری در این کشور، روی حدود هزار و ۵۰۰ پرونده حقوقی است تأکید می‌کند حزب محافظه کار انگلیس با نادیده گرفتن حقوق مسلمانان در این پرونده‌ها، دست به اسلام‌هراسی و اسلام ستیزی زده است.

تحلیل روز

شکست سیاست تفرقه‌اندازانه اسرائیل

اسرائیل پس از حملات ۱۱ روزه به غزه و به شهادت رساندن ۲۵۳ فلسطینی شامل ۶۶ کودک، ظاهراً اقدام به آتش‌بس کرده اما این ادعا که هدف جنگنده‌های رژیم صهیونیستی فقط حماس و رزمنده‌های آن بوده، کاملاً

واهی به نظر می‌رسد. اسرائیل باید پاسخ‌بدهد که چرا در بمباران‌های به اصطلاح دقیقش اضافه بر ده‌ها زن و کودک بی‌گناه، این همه عمارت ویران شده است. شکی نیست که برخلاف تبلیغات رژیم صهیونیستی این فقط یک تقابل مستقیم بین این رژیم و حماس نبوده، بلکه ادامه رویرویی قدیمی و همیشگی اشغال‌کنندگان فلسطین با مالکان واقعی سرزمین‌های اشغالی یعنی مردم فلسطین بوده است.

دور جدید تهاجم ضد انسانی اسرائیلی‌ها از ماه آوریل (فروردین) امسال آغاز شد و آن هنگامی بود که اسرائیلی‌ها با شعار «مرگ بر عرب‌ها» به منطقه شیخ جراح ریختند. پس از متنبه نشدن اشغالگران، برای نیروهای مقاومت چارهای جز واکنش مقتضی وقاطعانه باقی نماند و مبارزان فلسطینی پس از هشدار دادن به صهیونیست‌ها برای خارج شدن از مناطق پیرامون مسجدالاقصی و شیخ جراح، موشک‌هایی را به سمت مناطق استخطایی اسرائیل در حومه قدس پرتاب کردند. اسرائیل همیشه کوشیده است با متفرق جلوه دادن فلسطینی‌ها و سازمان‌های مخالف رژیم تل آویو، آنها را نه یک ملت واحد و «هم‌هدف» بلکه ده‌ها گروه و دسته متفاوت جلوه بدهد که هر یک منافعی مختص خویش و آرمان جداگانه‌ای دارند و بخصوص روی قشری که «عرب‌های اسرائیلی» تلقی می‌شوند، سرمایه‌گذاری کرده و از این طریق و با توسل به سیاست کهنه و مستعمل اتفرقه‌بینداز و حکومت «کن» کوشیده است از ثمر دادن مبارزات وسیع و عمومی فلسطینی‌ها جلوگیری کند. نقطه شروع این فرایند به سال ۱۹۴۸ برمی‌گردد که رژیم نامشروع اسرائیل با بیرون راندن مالکان فلسطین، خاک آنها را غصب کرد و با تکیه بر حمایت امریکایی‌ها، کوشید هر سال محیط زیست فلسطینی‌ها را کوچک‌تر و بخش اشغال شده نوار غزه و مناطقی در جنوب لبنان را برای خود عریض تر کند. با این حال نتیجه و محصول ستیز جدید صهیونیست‌ها با مردان حماس و سایر رزمندگان فلسطینی طی سه هفته اخیر نشانه روشن شکست «روش‌های قدیمی اسرائیلی‌ها و ادامه سرفرازی و تحکیم وحدت فلسطینی‌ها است. درست است که اسرائیل غاصب دست از این نسل‌کشی‌های نژادپرستانه برنمی‌دارد و هدفش خالی کردن منطقه از تمامی مبارزان فلسطینی است، اما قضایای اخیر باز هم ثابت کرد که آنها از چنین دستاوردی به کلی دورند و اینکه لمس پیروزی فلسطینی‌ها و ناگامی اشغالگران بیش از گذشته نزدیک و محتمل نشان می‌دهد. سیاست پرتزویز دولت تل آویو نیز برای جلوه دادن «عرب‌های اسرائیلی» به‌عنوان افرادی متمایل به رژیم صهیونیستی با ناگامی همراه شده زیرا اتفاقات اخیر ثابت کرد که آنها نیز تمام و کمال با فلسطینی‌ها همراه هستند و آرمان‌های آنان را پاس می‌دارند. AlJazeera

احمد ابو ارتما
روزنامه‌نگار فلسطینی و فعال صلح

مترجم: ومال روحانی